

[Kjeld Olesen.]

trædelse, nemlig at regeringen først og fremmest ville formidle et samarbejde. Man erkendte, at der var mange partier, erkendte, at der måtte smidighed til, hvis man virkelig skulle skabe resultater, og da kan det vist ikke være videre kløgtigt, at man så som noget af det allerførste begynder at holde udsalg af venstres valgprogram. Og jeg skal ved denne lejlighed, $\frac{3}{4}$ år efter, sige, at det da i allerhøjeste grad har bidraget til at skabe den mistillid til regeringen, som jeg i dag på mit partis vegne har givet udtryk for.

Så må jeg til hr. Poul Boeg sige, at hr. Poul Boeg vistnok endda meget har misforstået, hvad vi har sagt vedrørende børnetilskud. Hr. Poul Boeg koncentrerede sig meget om det, der har at gøre med aftrapning af børnetilskuddene, og hvis hr. Poul Boeg læser beretningen fra politisk-økonomisk udvalg igennem, vil hr. Poul Boeg se, at det jo ikke er en tanke, der er os fremmed, eller rettere: under forhandlingerne var vi selv fremme med, at det ville være rimeligt, at man lavede en aftrapning af børnetilskuddene. Men det, vi vender os imod, er de dele af besparelserne, der f.eks. hedder, at man skal sætte ind imod dyrtidsreguleringen af børnetilskuddene; det er den besparelse, der består i, at man skal nedsætte børnetilskuddet for det første barn, og det er den foreslåede ungdomsydelse for de 16—17-årige, som betyder, at først og fremmest de, der ikke er under uddannelse, mister børnetilskuddet.

Så vil jeg sige til hr. Gert Petersen og visse andre, der har været fremme med, at socialdemokratiet jo har foreslået en momsforhøjelse, at dér tror jeg hr. Gert Petersen i hvert fald gør sig skyldig i en temmelig stor misforståelse. Hr. Gert Petersen sagde nemlig, at en momsforhøjelse, som vi f.eks. har været inde på det, ville være med til at skabe større arbejdsløshed, fordi man gennem momsforhøjelsen strammede finanspolitisk, og her må jeg sige, at det er forkert. Det er forkert, fordi den 5 pct.s momsforhøjelse, som vi foreslog, ikke ville virke fremmende for arbejdsløsheden, fordi vi ønskede den ledsaget af en skattenedsættelse på 10 mia kr., og fordi der var tale om en finanspolitisk lempelse på 2 mia kr. i forhold til regeringens forslag.

Hertil kommer så, at det har været og vil være et ganske ufravigeligt krav fra socialdemokratiet, at vi skal have sociale kompensationer med ind i en eventuel momsforhøjelse. Og da vil jeg endda hævde det stik modsatte: tager man disse ting i betragtning, så vil den momsforhøjelse, vi var inde på, set i denne sammenhæng betyde en politik, der er med til at fremme beskæftigelsen.

Så havde hr. Schlüter og hr. Erhard Jakobsen nogle bemærkninger omkring mit indlæg, når det drejede sig om potens. Jeg må sige, at de to herrer fik meget ud af en enkelt sætning, så meget at man altså også kom til at misforstå den. Jeg talte ikke om enkelte partiers, men om folketingets politiske potens. Jeg kunne også have sagt det med ord, der måske mere ville blive forstået af hr. Schlüter og hr. Erhard Jakobsen, nemlig folketingets politiske formåen.

Jeg har i mine bemærkninger, når det drejer sig om at appellere til vælgerne, ikke korrekset vælgerne for det resultat, der kom ud af valget den 4. december i fjor, men man må have lov til at spørge, om folketinget, som det har virket og handlet igennem det sidste $\frac{3}{4}$ år, lever op til den situation, der eksisterer derude i hverdagen, om det er sådan, for at citere hr. Hilmar Baunsgaard, at der her er tale om, at man nu fører en økonomisk linje. Ja, hvad er situationen? Det har vi været inde på adskillige gange her i dag. Jeg har her de sidste arbejdsløshedstal, der fortæller, at arbejdsløsheden fra den 28. august til den 4. september er steget fra 4.8 pct. til 5,3 pct., at man altså er oppe på 42.930 arbejdsløse; det er en stigning på 4.050 arbejdsløse. Vi har opgørelser fra forskellig side, bl. a. fra dagbladet Licitationen, der fortæller om 81 konkurser i årets første 8 måneder inden for bygge- og anlægssektoren, og antallet af konkurser alene giver ifølge dette blad ikke et klart billede af de faktiske lukninger, fordi der er tale om en snes firmaer i bygge- og anlægsbranchen, der mere eller mindre frivilligt træder i likvidation. Det er arbejdsløshedstallene, det er udviklingen, når det drejer sig om arbejdspladser og virksomheder. Og hvad er situationen dernæst? At vi kommer til at stå over for meget alvorlige og vanskelige overenskomstforhandlinger. Tror man virkelig, at der ligger en langsigtet linje i